

کتاب ۷ یونس

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۳۹۷ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

یونس سفر

مسیری کی یونس خواستی اون طی بوکونه ولی طوفان وناشتی

حدس زنییم یونس کشتی امرأ امسیر طی بوکوده

دریای مدیترانه

نینوا

یافا

اورشلیم

مصر

دریای سنخ

ترشیش

کیلومتر

0 500 1000 1500

یونس

یونس نافرمانی خوداوند جا

۱ ایتا روز خوداوند کلام، یونس کی امتای زای بو، نازل بوسته و بفرمآسته: ۲ «ویریز بوشو نینوا، او پیلهدانه شهر دورون، و اون مردومره اعلام بوکون کی اوشان شرارت جا خبر دارم.» ۳ ولی یونس ویریشته و بخواسته خوداوند حوضور جا، به سرزیمین ترشیش* کی ایطرف دیگر بو، فرار بوکونه. هن و آسی، به بندر یافا بوشو و او به ایتا کشتی بیده کی شویی ترشیش. خو کرایه فاده و سوار بوسته تا ملوانان امرأ بشه ترشیش و اطویی خوداوند جا فرار بوکونه.

۴ ولی خوداوند ایتا پیلهدانه باد، دریا سر اوسه کوده و کولاکی بو بوسته کی کم بمأنسته بو کشتی بشکفه. ۵ ملوانان بترسه ییدی و هر کودام خوشان خدا ورجا فریاد بزه ییدی و کومک بخواستیدی. بآزین کشتی بار دریا میان فوکودیدی تا کشتی سوبک به. ولی پیشتر، یونس کشتی ته بوشو، او به دراز کسه و بوخوفته و اون خواب سنگین بوسته. ۶ ناخدا اون نزدیک بو بوسته و بوگفته: «چوطویی تانی راحت بوخوسی؟ ویریز و تی خودای دوخوان بلکی تی خودا امر رحم بوکونه و هلاک نییم.»

۷ ملوانان همدیگر بوگفتیدی: «هسا ایتا قرعه تاؤدیم تا بیدینیم آ بلا کی و آسی امی سر بمو.» پس اطو بوکودیدی و قرعه یونس نام دکفته. ۸ اوشان یونس جا واورسه ییدی: «امر بوگو کی و آسی آ بلا امی سر بمو. تی کار چیه؟ جہ کویه امون دری؟ کو سرزیمین و کویدانه قوم شینی؟» ۹ یونس بوگفته: «من عیبرانی یم و خوداوند، خودای آسمانی پرستش کونم، اونی کی دریا و خوشکی خلق بوکوده.» ۱۰ اوشان دیل زاله بترکسته و بوگفتیدی: «آن ده چی کاری بو تو بوکودی؟» چره کی دانستیدی یونس، خوداوند جا فرار کودن دره چون خودش، اوشان بوگفته بو.

۱۱ هو وخت کولاک و طوفان ویشتر و ویشتر بوستی. هن و آسی، ملوانان یونس جا واورسه ییدی: «امان تی امرأ چی بوکونیم تا دریا امره آرام بیگیره؟» ۱۲ یونس بوگفته: «مر بیگیرید و دریا دورون تاؤدید تا آرام به، چونکی دأنم آ کولاک می و آسی شمر گیرفتار کوده.» ۱۳ ولی ملوانان تلاش بوکودیدی پارو بزه ییدی تا کشتی به خوشکی فارسانید اما نتأنستید، چونکی دریا طوفان به ضد اوشان ویشتر بوستی. ۱۴ پس فریاد کونان دوغا بوکودیدی و بوگفتید: «خوداوند، تی جا خوایم امر، امرأک و آسی هلاک نوکونی و ونل کی امی دس، ایتا بی گناه خون امرأ آلوده به. چونکی آی خوداوند، هرچی خواستی، بوکودی.»

۱۵ بآزین یونس بیگفتید، اون دریا دورون تاؤده ییدی و طوفان تومام بوسته و دریایم آرام بیگفته. ۱۶ ملوانان آ پیشامد و آسی خوداوند جا خیلی بترسه ییدی و اون قوربانی تقدیم و اون ورجا نذران بوکودید. ۱۷ هو وخت خوداوند ایتا پیلهدانه مایی اوسه کوده تا یونس قورت بده و یونس سه روز و سه شب اون شکم میان بمأنسته.

* ۳:۱ ترشیش ایتا جہ شهران اسپانیای مدرن بو

یونسؑ دوعا

۱ یونس جہ مایی شکم دورون، خوداوند، خو خودا ورجا دوعا بوکوده ۲ و بوگفته:
 «سختی میان، می خودای دوخوادم و اون می جواب بده.
 برزخ دورون، فریاد کونان کومک بخوآستم و تو می صدای بیشتاوستی.
 ۳ مر دریا جولف جیگا دورونی تاودهیی
 و اویہ سیل آب مر بپوشانه و تومام تی پیلهدانه موجان و تی کولاک می سر جا بوگذشتیدی.
 ۴ بوگفتم: (تی چوم جا دکفتم. چوطویی ایوار ده تانم تی موقدس جیگای بیدینم؟)
 ۵ آبان می جان تهدید بوکودیدی و جولف جیگا مر خو دورون بیگفته و دریا واشان می دور
 سر بیپیچستید.

۶ بوشوم هو جایی کی کویان جہ اویہ بیرون بمو بید و زیمین تا ابد مر به بند فاکشه.
 ولی تو بی، آی خوداوند، می خودا، کی مر زنده گور جا بیرون فاکشهیی.
 ۷ وختی مرگ بیدم، خوداوند به یاد باوردم
 و می دوعا تی ورجا بولند بوسته و تی موقدس جیگای فارسه.
 ۸ اوشانی کی بی ارزش بُتان پرستش کونیدی خوشان وفاداری ترک کونیدی.
 ۹ ولی من آواز امرأ تر شوکر کونم و تی و آسی قوربانی کونم و می نذر فادم.
 نیجات، خوداوند دسان دورون نهه.»
 ۱۰ پس خوداوند مایی دستور بده و مایی یونس ساحل میان بوجور باورده.

یونس، خوداوند جا ایطاعت کونه

۱ خوداوند ایوار ده یونس بفرمآسته: ۲ «ویریز، بوشو نینوا، او پیلهدانه شهر دورون و پیغامی
 کی تر گم اوشان اعلام بوکون.»
 ۳ یونس ویریشته و هوطو کی خوداوند بوگفته بو، بوشو نینوا. نینوا ایتا پیلهدانه شهر بو، آنقدر پیلهدانه
 کی اگه اینفر بخوآسته بی اون دورون بگرده، سه روز طول کشهیی. ۴ یونس شهر دورون وارد بوسته و
 ایتا روز اندازه رأ بوشو، بأزین فریاد بزه و بوگفته: «بعد چهل روز نینوا نابود به.» ۵ نینوا مردومان، خودا
 پیغام باور بوکودید و اعلام بوکودید کی روزه بیگیرید؛ و همه تان، پیلهدانه و کوجه دانه، پلاس دوکودید.
 ۶ وختی نینوا پادشا پیغام بیشتاوسته، خو تخت جا بیجیر بمو، خو شاهان لیاس بکنده و پلاس
 دوکوده و خاکستر رو بینیشته. ۷ هو وخت نینوا میانی پادشا اطویی فرمان بده: «پادشا و پیلهدانه فرمان
 انه کی هیچ اینسان یا حیوانی، گله یا رمه، حق ناریدی غذا یا آبی بوخورید یا حتی اون بچشید.
 ۸ همه تان و آستی پلاس دوکونید و ایجگره زنان خودای دوخوآنید و ظلم کودن جا دس فاکشید و
 شرارت جا واگردید. ۹ امان نانیم کی، بلکی خودا خو غیظ و غضب جا واگرده و امر رحم بوکونه تا
 هلاک نییم.»

۱۰ وختی خودا، نینوا مردومانَ کارآن بیده کی خوشآن شرارت جا و اگر دستید، رحم بوکوده و او بلایی کی خواستی اوشآن سر باوره، ده نأورده.

یونس غیظ و خوداوند لطف

۴ ۱ موضوع خیلی یونس بد بمو و اون غیظ گیفته. ۲ بازین خوداوند ورجا دوعا بوکوده و بوگفته: «خوداوندأ، وختی می سرزیمین دورون ایسه بوم، هن نوگفتم؟ هن و آسی ویریشتم و فرار بوکودم، بوشوم ترشیش طرف. دانستیم تو خودایی ایسی بخشنده و رحیم کی دتر تر غیظ گیره و تی موحبت تومامی ناره و تی رحم و آسی بلا نأوری. ۳ خوداوندأ، هسأ ده می جان فیگیر، چره کی می مردن می زنده مانستن جا بهتره.» ۴ ولی خوداوند در جواب بفرمأسته: «آن دوروسته کی غیظ بوکونی؟»

۵ یونس، نینوا جا بیرون بوشو و ایتا جا کی شرق طرف شهر نهه بو، زیمین سر خوره سایه بانی چاکوده و اون جیر منتظر بینشته تا بیدینه او شهز سر چی آیه. ۶ هو وخت خوداوند اویه ایتا گیاه بنه تا توند رُشت بوکونه و یونس سر سایه تاوده کی اطویی اون راحت تر به. یونس هن و آسی خیلی خوشحال بوسته. ۷ ولی فردای او روز، هوا روشن بوستن دبو کی خوداوند اویه کلمی بنه. او کلم گیاه ریشه ی بوخورده و گیاه خوشک بوسته. ۸ وختی خورشید بوجور بمو، خودا ایتا بادی کی سوجانه یی، جه شرق طرف اوسه کوده و آفتاب آنقدر یونس سر بتأسته کی اون بی حال بوسته و اون دلیل خواستی کی بیمیره. خو امرأ بوگفته: «می مردن می زنده مانستن جا بهتره.»

۹ ولی خودا یونس بفرمأسته: «تو چی حقی داری کی خوشک بوستن ایتا گیاه و آسی عصبانی بیی؟» یونس جواب بده: «بله، من حق دارم تا اندازه ی مردن عصبانی بیم.» ۱۰ خوداوند بفرمأسته: «آ گیاه ایتا شب دورون رُشت بوکوده و فردا شب خوشک بوسته. تو اون رشد و آسی هیچ زحمتی نکشه یی ولی تی دلیل اون ره بو سوخته. ۱۱ پس چوطویی می دلیل تانه نینوا و آستی نوسوجه؟ شهری کی اون مردومان تعداد یک صد و بیست هیزار نفر جا ویشتره کی هنوز خوشآن راست و چپ نشناسیدی و هوطو اون همه حیوانم کی اویه ایسه ییدی.»